DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)
den 11 januari 1996 *

I mål C-480/93 P,

Zunis Holding SA, bolag bildat enligt luxemburgsk rätt, Luxemburg,

Finan Srl, bolag bildat enligt italiensk rätt, Bergamo (Italien), och

Massinvest SA, bolag bildat enligt schweizisk rätt, Mendrisio (Schweiz),

företrädda av Nicholas Forwood, QC, England och Wales, och Stanley Crossick, solicitor, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Elvinger, Hoss et Prussen, 15, Côte d'Eich,

klagande,

om överklagande av dom meddelad den 28 oktober 1993 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (andra avdelningen) i målet Zunis Holding m. fl. mot kommissionen (T-83/92, Rec. s. II-1169), i vilket det förs talan om upphävande av domen,

* Rättegångsspråk: engelska.

i vilket den andra parten är:

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske rådgivaren Giuliano Marenco och Richard Lyal, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg,

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden D. A. O Edward samt domarna J. P. Puissochet (referent), J.C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann och P. Jann,

generaladvokat: C.O. Lenz,
justitiesekreterare: L. Hewlett,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntliga yttranden har avgivits av parterna vid sammanträdet den 6 juli 1995,

och efter att den 12 september 1995 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Genom skrivelse som inkommit till domstolens kansli den 28 december 1993 har Zunis Holding SA, Finan Srl och Massinvest SA (nedan kallade "klagandena") med

stöd av artikel 49 i EEG-stadgan för domstolen överklagat domen av den 28 oktober 1993 i målet Zunis Holding m. fl. mot kommissionen (T-83/94, Rec. s. II-1169, nedan kallad "den överklagade domen"), i vilken förstainstansrätten avvisade deras talan om ogiltigförklaring av beslutet i skrivelsen av den 31 juli 1992 från kommissionen till klagandena att inte återuppta förfarandet i ärende nr IV/M.159-Mediobanca/Generali (EGT nr C 334, 1991, s. 23).

2 Av den överklagade domen (punkt 1—6) kan följande utläsas: Den 27 november 1991 anmälde Mediobanca-Banca di Credito Finanziario SpA (nedan kallad "Mediobanca") enligt bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer (ändrad lydelse i EGT nr L 257, s. 14, nedan kallad "förordning nr 4064/89" till kommissionen att dess andel av kapitalet i Assicurazioni Generali SpA (nedan kallat "Generali") hade ökat från 5,98 % till 12,84 %.

3 Med stöd av artikel 6.1 a i förordning nr 4064/89 beslöt kommissionen den 19 december 1991 att vad som sålunda anmälts inte omfattades av förordningens tillämpningsområde. Kommissionen angav som skäl härför att Mediobanca inte till följd av denna fusion skulle vara i stånd att ensamt eller tillsammans med andra utöva ett "avgörande inflytande" på Generali.

4 Den 19 mars 1992 publicerade den italienska dagstidningen *Il Sole 24 Ore* en artikel, i vilken ett avtal som dittills hållits hemligt återgavs i sin helhet. Avtalet, som undertecknats i Paris den 26 juni 1985, hade slutits mellan Generali, Mediobanca, dess störste aktieägare och Lazard Frères de Paris (nedan kallat "Lazard"), vars dotterbolag Euralux SA med 4, 77 % av kapitalet ägde den näst största posten i

Generali. Avtalet innebar i synnerhet att en ledningsgrupp skulle upprättas, som i syfte att undersöka de av Generalis problem som var av gemensamt intresse och att påverka tillsättningen av vissa poster i Generalis förvaltning och styrelse skulle bestå av företrädare för Generali och dess två största aktieägare.

5 Klagandena, som har uppgivit att de fick kännedom om denna artikel "i slutet av mars eller början av april 1992", satte sig i informell förbindelse med kommissionen den 6 maj 1992, varefter de i skrivelse av den 26 juni 1992 formellt begärde att förfarandet skulle återupptas. I begäran gjorde de huvudsakligen gällande att beslutet av den 19 december 1991 vilade på en felaktig bedömning av det inflytande och den kontroll som Mediobanca, ensamt eller tillsammans med Lazard, faktiskt utövade innan andelen ökades — en bedömning som endast kunde bero på kommissionens ofullständiga eller oriktiga uppgifter om innehållet av det avtal som slutits mellan Mediobanca, Lazard och Generali.

6 Kommissionen avslog denna begäran i en skrivelse av den 31 juli 1992, som undertecknats av den för konkurrensärenden ansvarige generaldirektören. Som skäl anfördes därvid särskilt att beslutet av den 19 december 1991 inte vilade på oriktiga uppgifter enligt vad som påståtts, eftersom "kommissionen ägde kännedom om 1985 års Parisavtal och hade beaktat detta då den meddelat beslutet".

7 Klagandena väckte talan vid rätten den 30 september 1992 och yrkade att beslutet i skrivelsen av den 31 juli 1992 skulle förklaras ogiltigt. Grunderna för talan behandlas i punkt 19—21 i den överklagade domen.

8 Kommissionen invände att talan inte kunde upptas till prövning och gjorde därvid i synnerhet (se punkt 14—18 i den överklagade domen) gällande att skrivelsen av

den 31 juli 1992 inte var en rättsakt som direkt och individuellt berörde klagandena, varför dessa varken hade rätt att föra talan om det ursprungliga beslutet av den 19 december 1991 eller rätt att begära att det förfarande som utmynnade i detta beslut skulle återupptas.

9 Rätten fann i den överklagade domen att kommissionens invändning var riktig och avvisade talan.

10 Klagandena har yrkat att domstolen skall upphäva rättens dom, underkänna kommissionens invändning om rättegångshinder och återförvisa målet till rätten för förnyad handläggning.

11 Inledningsvis bör prövas om skrivelsen av den 31 juli 1992 är en sådan rättsakt om vilken talan får föras. Denna fråga har påtalats av kommissionen inför såväl rätten som domstolen.

12 Därvid bör det påpekas att artikelns publicering i dagstidningen *Il Sole 24 Ore*, som låg till grund för klagandenas framställan till kommissionen, inte utgjorde någon ny omständighet i föreliggande fall. Att kommissionen ägde kännedom om nämnda avtal då den fattade beslut den 19 december 1991 framgår redan av beslutet av den 19 december 1991 i den lydelse som offentliggjordes. Än tydligare framgår detta av den konfidentiella versionen av samma beslut, vilken tillställts klagandena under förfarandet vid rätten. Inom ramen för överklagandet bestrider klagandena egentligen inte längre att kommissionen hade kännedom om avtalet vid den tidpunkt som beslutet fattades. Såsom överklagandet får förstås, för klagandena talan mot kommissionens bedömning av avtalet.

13 Under dylika omständigheter var kommissionens svar av den 31 juli 1992, såsom kommissionen framhållit, enbart en bekräftelse på beslutet av den 19 december 1991. Avsikten med detta var blott att upplysa klagandena om att kommissionen hade ägt kännedom om avtalet och att den följaktligen inte ansåg det vara nödvändigt att ändra beslutet.

14 Domstolen har i fast rättspraxis funnit att talan inte kan föras om en rättsakt som enbart utgör en bekräftelse på ett tidigare beslut (se särskilt dom av den 25 oktober 1977, Metro mot kommissionen, 26/76, Rec. s. 1875, punkt 4, och dom av den 15 december 1988, Irish Cement Ltd mot kommissionen, 166/86 och 220/86, Rec. s. 6473, punkt 16).

15 Under dessa omständigheter kunde den talan som klagandena väckte vid rätten inte prövas i sak. Talan skulle således avvisas. Domslutet i den överklagade domen är därför riktigt, om än av andra rättsliga skäl än dem som rätten anfört (se beslutet av den 3 december 1992, Moat mot kommissionen, C-32/92 P, Rec. s. I—6379, punkt 11).

16 Överklagandet skall därmed avvisas utan att de grunder som klagandena åberopat behöver prövas.

Rättegångskostnader

17 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klagandena tappat målet, skall de förpliktas att ersätta kostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

följande dom:

1) Överklagandet avvisas.

2) Klagandena skall ersätta rättegångskostnaderna.

Edward Puissochet Moitinho de Almeida

Gulmann Jann

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 11 januari 1996.

R. Grass

Justitiesekreterare

D.A.O. Edward

Ordförande på femte avdelningen